

1. Een heel moeilijke tijd...

Misschien heb jij ook wel eens een hele moeilijke tijd in je leven. Dat kan! Bijvoorbeeld, als je ziek bent. Of als iemand anders ziek is, iemand waar je heel veel van houdt. Ons land heeft een heel moeilijke tijd gehad in de oorlog, toen hier de Duitse soldaten de baas speelden. En zo was er ook een heel moeilijke tijd voor het volk Israël, toen het in Egypte was. Eerst hadden ze het héél goed gehad in Egypte. Maar toen kwam er een nieuwe koning, een nieuwe farao (zo werd de koning genoemd in Egypte). En die farao, die zei: 'Ik vertrouw dat volk Israël voor geen cent! Volgens mij willen ze ons verraden! Ik wil niet dat dat volk nog lang blijft leven. Weet je wat? Ik heb een plan.' En wat deed die boze farao? Hij zei: 'Als er een baby geboren wordt, en het is een jongen, dan moet zo'n jongetje meteen in de grote rivier gegooid worden, in de Nijl.' Vind je het niet vreselijk?! Al die jongetjes, ze verdronken in de Nijl...

Zo was het een heel moeilijke tijd voor het volk Israël. Het leek wel of de duivel dat volk wilde pákken, of de duivel dat volk wég wilde hebben, want ja: Israël is het volk van God! En daar heeft de duivel een hekel aan.

En terwijl het volk Israël door die moeilijke tijd heengaat, komt er, op een avond, een man van zijn werk naar huis. Kijk, hier zie je hem. Het is Amram, en hij is de vader van Mirjam. En als Amram thuiskomt, ziet hij Mirjam in de deuropening staan. Ze staat daar heel rustig. 'Gelukkig!' denkt Amram. 'Ze staat me gewoon rustig op te wachten, ons kleine jongetje zal vandaag vast niet door de soldaten zijn opgehaald, om in de rivier te worden gegooid.' Ja, weet je, Mirjam heeft pas een klein broertje erbij gekregen. Daar is ze heel blij om. Wat een lief kindje! Maar tegelijkertijd is ze heel erg bang. Want ja, stél je voor dat de soldaten haar broertje meenemen en ook in het water gooien...

2. Toch is God er!

Het is echt een moeilijke tijd. En als jij een moeilijke tijd doormaakt, misschien denk je dan ook weleens: 'Zou de Here God me nu wel helpen? Hij lijkt zo ver weg! Ik bid wel, maar het lijkt wel of God niet naar me luistert...' Heb jij dat weleens?

Dat kan. En toch, tóch is God er wél! En Hij luistert naar je, als je bidt. Dat mag je zéker weten! En Amram, die weet dat ook. Net als Jochebed, zijn vrouw. Jochebed is de moeder van Mirjam, en ook de moeder van het kleine jongetje. Kijk maar, hier zie je haar.

Amram zegt: 'Ja, God is met ons. De baby is nu drie maanden oud en de soldaten van Farao hebben hem nog steeds niet gevonden.' God lost niet zomaar alle problemen op. Maar Hij is er wel! En Hij geeft dat kleine babytje een lieve papa en een lieve mama. Want die mama, die weet het héél zeker: 'Dit kindje ga ik proberen te redden! God zal mij helpen, een manier te vinden om ons kind te redden.'

Wat is dat toch fijn, vind je niet, als je een lieve mama hebt! Misschien heb jij ook een lieve moeder. Misschien heb je haar wel gebeld vandaag, omdat het moederdag is. Of

misschien is ze wel meegekomen, nu vanmiddag, naar de kerk. Dag moeders, vanmiddag, wat fijn dat u er allemaal bent!

Maar het kan ook anders. Misschien is jouw moeder niet meer hier, op aarde. Misschien is je moeder al overleden. En weet je, dan hoop ik dat je het fijn vindt om aan haar terug te denken. Ik hoop dat je mooie herinneringen hebt aan je moeder.

Het kan ook zijn dat je een pleegmoeder hebt. En dat is ook fantastisch, als er mensen zijn die pleegmoeder willen zijn voor iemand ander, of pleegvader.

We mogen de Here God eigenlijk wel heel dankbaar zijn voor alle moeders en vaders en pleegmoeders en pleegvaders, vind je niet? Juist op moederdag moeten we dat maar doen!

3. Zélf s als je moeder je los moet laten, blijft Hij trouw

Jochebed, de mama van het kleine jongetje, weet het héél zeker: 'Ik wil mijn kindje redden! Dit jongetje mag niet in de rivier gegooid worden, het mag niet verdrinken!'

En wat doet ze dan? Ze maakt een mandje van riet, en ze smeert het in met pek. Zo kan het mandje drijven. Het is eigenlijk net een klein bootje. 'Houd de wacht, Mirjam,' zegt ze. 'Ik ben bijna klaar.'

Dan pakt ze haar lieve kindje in haar armen en legt hem in het biezen kistje. Samen met Mirjam loopt ze naar de rivier. En daar legt ze het bootje in het water, tussen het riet.

'Het mandje, de korf, drijft als een bootje', zegt Mirjam. En Jochebed zegt: 'Let op hem, Mirjam. Oh, mijn zoon, het doet me pijn je te verlaten. Moge God je altijd beschermen en over je waken.' Weet je, misschien is dat wel het allermoeilijkste voor een moeder. Dat je, als je moeder bent, niet altijd voor je kind kunt blijven zorgen. Misschien vond jouw moeder het ook wel

heel moeilijk, toen jij niet meer thuis bleef wonen, maar ergens anders een plekje kreeg. En hier in de kerk zijn vast ook moeders, die denken: 'Ik hoop dat mijn kinderen lekker nog een poosje thuis blijven wonen.' Maar dat kan niet altijd. Op een dag moet je moeder je loslaten. Ook al heb je een hele lieve mama, ze kan niet altijd voor je blijven zorgen. En daarom is het zo belangrijk, wat moeder Jochebed zegt: 'Moge God je altijd beschermen en over je waken...'

Als je moeder niet meer voor je kan zorgen, of je vader, hier op aarde, dan is er gelukkig altijd die hemelse Vader. En Hij laat je nooit los! Zul je dat goed onthouden? Je moeder moet je op een dag wél loslaten. Als je ergens anders gaat wonen, dan kan ze niet meer alles voor je doen. En op een dag, als je moeder gaat overlijden, dan moet ze jou echt helemaal loslaten. Maar gelukkig is God

er! En Hij blijft bij ons, elke dag van ons leven! Hoe oud we ook worden!

God blijft trouw! Dat heeft Hij laten zien toen de Here Jezus kwam. De Here Jezus heeft álles voor ons gedaan! Weet je nog? De Here Jezus heeft Zichzelf gegeven aan het kruis, om voor al onze zonden te betalen. Hij heeft het weer goedge maakt tussen God en jou, tussen God en u, en mij. God gaf Zijn eigen Zoon, Hij gaf Jezus, omdat Hij trouw is. Hij wil mensen helpen!

4. God luistert naar het gebed

En dat is wat moeder Jochebed nu ook zal gaan merken. Dat God wil helpen. Want wat gebeurt er? Wat ziet Mirjam? Kijk! Daar is de prinses van Egypte! De dochter van die boze farao. 'De prinses!' denkt Mirjam. 'Zou zij de korf zien? Het mandje?' Wat denk jij? Zou de prinses het bootje vinden?

Ja, warempel! 'Kijk!' zegt ze. 'Wat vreemd, een korfje! Ik ben benieuwd wat er in zal zitten!'

Voel je wel hoe spannend het nu wordt? Stel je voor dat de prinses ziet dat het een kind is van het volk Israël, een Hebreeuws kind. Wat zal ze dan doen? Zal ze het dan, hup, in de rivier gooien? Dat moet toch van haar vader, van de farao?

Mirjam vindt het zó spannend! En haar moeder Jochebed? Nou, Jochebed heeft zoveel gebeden, en misschien zit ze nog wel te bidden. Wat is dat fijn, als je een moeder hébt of als je een moeder hebt gehád, die voor je heeft gebeden! Weet je, al die gebeden van je moeder en van je vader, die komen bij God, bij Zijn troon. En God luistert heel goed naar wat ouders bidden. Hoort u het, vaders en moeders? Laten we maar veel bidden voor onze kinderen! Want God laat geen bidder staan!

Kijk maar! De prinses maakt het mandje open, en... ze heeft medelijden! Nee, ze gooit het jongetje niet in het water. Wat zegt ze? 'Een Hebreeuwse baby! Hoor hem huilen! We moeten iemand vinden die voor hem kan zorgen.' Wat heerlijk! De prinses wil het kindje niet dood hebben! Nee, ze wil een moeder gaan zoeken, die het kindje de borst kan geven en het kan verzorgen! Nou, zo iemand, die weet Mirjam wel!

'Zal ik een Hebreeuwse verpleegster voor hem zoeken?' Een vrouw, die voor hem kan zorgen? 'Ja,' zegt de prinses, breng haar zo gauw mogelijk bij mij.' Vind je het niet bijzonder? God blijft trouw! Als de moeder van dat kleine jongetje zelf niet meer voor hem kan zorgen, dan gebruikt de Here God weer iemand anders: deze prinses. Als je eigen moeder niet meer voor jou kan zorgen, dan schakelt God weer andere mensen in, die jou helpen, die je liefde geven, die voor je zorgen. Is dat niet geweldig? Zo'n goede God hebben we nou! Hij zegt: 'Als Ik nou Mijn Zoon heb gegeven, Jezus, voor jou, dan heb Ik toch laten zien hoeveel Ik van je houd? Denk je dan dat Ik je laat

vallen? Natuurlijk niet! Als je moeder je moet loslaten, dan geef Ik weer andere mensen die voor jou kunnen zorgen!' En zoals andere mensen voor jou zorgen, zo mag jij weer een beetje zorgen voor anderen. Naar ze luisteren, en ze troosten als ze verdriet hebben.

5. Wat is het goed om Hem te bedanken!

God blijft altijd trouw. Mirjam vindt het geweldig en ze holt naar moeder Jochebed. 'Moeder! Kom mee! De prinses heeft onze baby gevonden – en ze wil een Hebreeuwse verpleegster.'

O, wat is moeder Jochebed blij! 'God heeft mijn gebed verhoord, Mirjam,' zegt ze. 'Mijn zoon zal bij de prinses in veiligheid zijn.'

Als ze bij de rivier zijn, mag moeder Jochebed haar kleine jongetje weer in haar armen nemen. 'Neem dit kind,' zegt de prinses tegen Jochebed, 'en zorg voor hem. Als iemand vragen stelt, stuur hem dan naar mij toe.'

Vind je het niet geweldig? Zo heeft God het nu allemaal geleid! De Here God is echt zó ontzettend goed! En zo

machtig! Weet je, het is zó goed om Hem te mogen kennen, en om Zijn kind te mogen zijn!

En zo komt de baby thuis - maar nu onder de bescherming van de dochter van de koning. Die nacht knielen vader, moeder, Mirjam en Aäron neer.....

Moeder Jochebed en vader Amram, ze zijn zó dolgelukkig! Ze hebben hun kind weer teruggekregen! En dan gaan ze samen op de knieën voor God. Jochebed, en Amram, en Mirjam, en ook Aäron, dat is de oudere broer van de baby. Samen gaan

ze danken: 'O God, wij danken U voor de redding van ons kindje. Help ons bij de opvoeding.'

Zul jij ook nooit vergeten om te danken? Want soms bidden we, en dan krijgen we iets van God, en dan vergeten we om God te bedanken! Dat kan niet, hè? Altijd als je gaat bidden, moet je er eerst over nadenken: 'Waar kan ik de Here God voor bedanken?' En op moederdag mag je God vooral bedanken voor je moeder, voor wie ze is, of voor wie ze wás.

6. Met God ben je nooit alleen!

Na een paar jaar is het jongetje groot genoeg om naar de prinses toe te gaan. Weer moet moeder Jochebed hem loslaten. Maar ze weet: God zal voor hem zorgen. En als het jongetje dan in het paleis komt, dan krijgt hij een naam. 'Hij zal mijn zoon zijn,' zegt de prinses. 'En hij zal Mozes heten, wat betekent: "uit het water gered", want ik heb hem uit het water gehaald.' En diezelfde Mozes, die heeft tachtig jaar later dat héle volk Israël meegenomen, uit Egypte, uit die ellende daar. Diezelfde Mozes mocht dat volk Israël brengen naar hun eigen land.

God blijft trouw. Blijf daar maar aan denken, als je straks weer naar huis gaat. Je mag op hem bouwen. Zing je het mee? 'Ik bouw op U, mijn Schild en mijn Verlosser.' Met God ben je nooit alleen! Amen.